

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) נח' והא דתני רב
אלה כר ארמי: (ג) שה
דעובדא הוא בדורא
דדעומא: (ד) רש"י ד"ה
הכי קאמר אינו צריך להי
יגורו כלל ותיבת לא
נמחק: (ה) ד"ה דרב אחי
יסי' לקמן. י"ב בריש דף
יג'

גליון הש"ס

גמ' א"ר נחמן בר יצחק
מאן מודים. ע' נטון דף
לא ע"כ מד"ה אלא ל"ג.
ולקמן דף מג ע"כ מד"ה
יתבי ולקמן דף יח ע"כ
מד"ה מתקין:

מוסף רש"י

[illegible]

יציאת

רַב נִיסִים גַּאון

והאי דתני אדא בר איבומי
רבי היא סבר לה כ"י יוסי.
הוא שאמרה ר' יוסי
במשנה כשביל הלחיים
רחבין ג' שניכר פירשנהו.

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

יב.

בפסי חצר. יקשה לדני מניו נקט לשון לחי וגבי חצר נקט לשון פס ככולה שמעמח אף על גב דשנייה משוח:

ורב נחמן אמר ה"בא בר' א"עזר בפסי חצר. והא דלא קאמר הלכה כרבי בפסי חצר דהא סבר כרבי אליעזר דקאמרינן

ואבולין ומצאו שיושב במבוי שאין לו אלא לחי אחד אמר לו בני עשה לחי אחר אמר לו וכי לסותמו אני צריך א"ל יסתם ומה בכך אמר רשב"ג לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבוי שהוא פחות מארבע אמות שאינו צריך כלום מה נחלקו על רוב מארבע אמות ועד עשר שב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים או לחי או קורה קתני מיהת וכי לסותמו אני צריך אי אמרת בשלמא לחיין וקורה משום הכי אמר וכי לסותמו אני צריך אלא אי אמרת לחיין בלא קורה מאי לסותמו הכי קאמר וכי לסותמו בלחיין אני צריך אמר מר זוטרא רבן שמעון בן גמליאל לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבוי שפחות מארבע אמות שאינו צריך כלום והאנו תנן משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני ר"ע לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבוי שהוא פחות מארבע אמות שיש לחי קאמר אינו צריך לחי וקורה כב"ש בלא לחיין כר' אליעזר אלא או לחי או קורה בביבית הלל וכמה אמר ר' אחי' ואיתימא ר' חיאלא עד ארבעה אמר רב ששת אמר רב ירמיה רב אבא אמר רב מרדכי חכמים ר'בי אליעזר בפסי חצר ורב נחמן אמר הלכה כר' אליעזר בפסי חצר אמר רב נחמן ר' יצחק מאן מרדכי ר' הילכה מכלל דפליגי במאן פליג עליה רבנן דתניא חצר ניתרת ואפי' אחד רבי אומר בשני פסין אמר רבי אפי' אחד רבי יוחנן חצר צריכה שני פסין ואמר ליה רבי יורא לרבי אסי מי אמר רבי יוחנן הכי והא אתה הוא דאמרת משמיה דר'

וְיִחְנַן פְּסִי חָצַד צְרִיכָא שִׁיחָא בְּהֵן ד' וְכִי תִימָא אַרְבַּעָה מָכָאן וְאַרְבַּעָה מָכָאן
וְהִתְנִי זָרֵב אֲרָא בְּרִי אֲבִימִי קָמִיה דְּרַבִּי חֲנִינָא וְאָמְרִי לֵה קָמִיה דְּר' חֲנִינָא
בְּרִי פִפִּי קָמְנָה בְּעֶשֶׂר וְגִדְוֵלָה בְּאַחַת עֶשְׂרֵה כִּי סָלִיק רַבִּי יְהוֹרֵא מִימִי פִרְשָׁה
יִבְרוּחַ אַחַת בְּאַרְבַּעָה מִשְׁתֵּי רוּחוֹת מִשְׁהוּ לִכְאֵן וּמִשְׁהוּ לִכְאֵן וְהִדְתֵּי (א) אֲרָא
בְּרִי אֲבִימִי רַבִּי הָיָא וְסַבְרָ לֵה כְּרַבִּי יוֹסִי אָמַר רַב יוֹסֵף אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר
שְׂמוּאֵל חָצַד נִיחָתָר בְּפִס אֲחֵר שְׂמוּאֵל לֵב חֲנִינָה בְּרִי שִׁילָא אֵת לֵה תַעֲבִיד עוֹבְדָא
הַבִּי וְהָא אָמַר לֵה שְׂמוּאֵל לֵב חֲנִינָה בְּרִי שִׁילָא אֵת לֵה תַעֲבִיד עוֹבְדָא
אַלָּא אוּ בְּרִיב דּוּפֵן אוּ בְּשֵׁנִי פִסִּין אָמַר לֵיה וְאַנָּא לֹא יֵדְעָנָא דְּעוֹבְדָא הוּהּ
(ב) בְּדוּרָה דְּרַעוּתָא לִשּׁוֹן יָם הִנְכֵס לַחֲצַד הוּהּ וְאַתָּא לְקָמִיה דְּרַבִּי יְהוּדָה וְלֹא
אַצְרִיכִיה אֲלֵא פִס אֲחֵר אָמַר לֵיה לִשּׁוֹן יָם קְאָמַרְתָּ קֵל הוּא שְׁהָקְלוּ חֲכָמִים
בְּמִים "כִּדְבָקָא מִינִיה רַבִּי מִכְלָא מִרְבּ מַחֲצִיזָה תְּלוּיָה מְהוּ שְׁתַּתִּיר בְּחוּרְבָה
אָמַר לֵיה יֵאִין מַחֲצִיזָה תְּלוּיָה מִתַּתִּר אֲלֵא בְּמִים קֵל הוּא שְׁהָקְלוּ חֲכָמִים
בְּמִים מִכָּל מְקוֹם קִשְׁיָא רַב אַתָּה רַב פִּפְּא וְרַב הוּנָא בְּרִיה דְּרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
מְבִי רַב פִּירְשׁוּהּ מְרוּחַ אַחַת בְּאַרְבַּעָה מִשְׁתֵּי רוּחוֹת מִשְׁהוּ לִכְאֵן וּמִשְׁהוּ
לִכְאֵן אָמַר רַב פִּפְּא אִי קִשְׁיָא לִי אִי קִשְׁיָא לִי דְאַמַּר לֵיה שְׂמוּאֵל לֵב
חֲנִינָה בְּרִי שִׁילָא אֵת לֹא תַעֲבִיד עוֹבְדָא אֲלֵא אוּ בְּרִיב דּוּפֵן אוּ בְּשֵׁנִי פִסִּין
לְמָה לִי רֹב דּוּפֵן בְּפִס אַרְבַּעָה סָגִי וְכִי תִימָא מֵאִי בְּרִיב דּוּפֵן בְּרֹפֵן שְׁבַעָה דְּבִאֲרַבְעָה הוּהּ לֵיה רֹב דּוּפֵן
לְמָה לִי אַרְבַּעָה בְּשִׁלְשָׁה וּמִשְׁהוּ סָגִי דְהָא אָמַר רַב אַחֲלִי וְאִיתִימָא רַב יְהִיאֵל עַד אַרְבַּעָה אִיבְעִית אִימָא
כָּאן בַּחֲצַר כָּאן בַּכְּמִבִּי וְאִיבְעִית אִימָא דְּרַב אַחֲלִי גּוֹפִיָה תְּנָאִי הִיא תְּנִי רַבְנִי לִשּׁוֹן יָם הִנְכֵס לַחֲצַד אִין
מִמְלָאִין הִימְנוּ בִּשְׁבַת אֲלֵא אִם כֵּן יֵשׁ לוֹ מַחֲצִיזָה גְבוּהָ מִפְּתִיחַ דְּבִי"א שְׁפִירְצִתּוּ בִּיתָר מַעֲשֶׂרָה אַבְל עֶשְׂרֵה
אִין צָרִיךְ כֻּלּוֹם מִמְלָא הוּא דְלֹא מִמְלָאִין הָא מִטְּלָלִין וְהָא נִפְרָצָה חָצַר בְּמִלּוּאָה לְמָקוֹם אֲסוּרָה לֵה
הַבָּא

תחתיו (ל) ושכן ארבעה לא, והאסר אחלי ואי חימא רב אחלי ער ארבעה. ושנינו דר אבא תנא היא. איבעית אימי מילי דחצר לחוד מילי דסמי לחוד, כלומר כי אמר רב אחלי כמביי אבא בל לחצר אין מילאין הימנה בשבת א"כ שוה לו מחיצה גבוה עשרה טפחים, כמ' דברי אמר ביתר מעשר אבל בעשר אין צריך כלום. ואקשינן בלשון ים דאסרי כחצר שרי לטלטלי, והרי נפרי

עין משפט
גר מצוה

כה א מ"י פ"י מלכות
 שנת הלה ט סמג
 עשין דרננן א טור ש"ע
 א"ח ס' טסג סעף כח:
 לו ב מ"י פט"ו סעף כח:
 שנת הלה יז סמג
 שס טושי"ע א"ח ס' טסג
 סעף כ:
 לו ג מ"י ס' הלה יז
 סמג שס טושי"ע א"ח
 ס' שנה סעף (ג) ז:
 סח ד מ"י שס הלה יז
 סמג שס טושי"ע א"ח
 ס' שנו סעף כ:

רבינו חננאל

א' וכן ששעון בן שש
ובת חליל על מביט שהוא
סחת מ' אמות שהן
צריך כלום. איני אחר וכן
מושו' י' ששעאל אחר
למסדית אחד לא חליל
כדי ששמו יחליל על
סחת מ' אמות שהוא
כליו א' בקרוה. וספר
ר' אשי ור' ששעון בן
ששעון בן ששעון
נמלאהו בן ששעון
ר' אלעזר
צריך חלים כ' אלעזר
ואל ו' וקורב כתיב
ששען. אלא א' חלי א'
אמר צבתי חליל למשה
עד משה. אחלי א' ותיסא
ר' (יהואל) ע' ששעון
אברהם. מ' מביט שהוא
רחב סמארעוה) אמות
למפלגה חליל חלי א'
[וקורב] עד ששען אמות.
אבל למשה מ' אמות.
עד י' ששעין צריך חלי
א' קורב אלא א' סחת
ש' מביט שהוא סמארע
ששעין ורשעוה א' צריך
לא חלי ולא קורב אלא
סחת חליל כלום. ששעין
חלי חלי ומסדית י'
אלעזר בכבדי חליל חלי
מ' מסדית לחצר ש'
ששען. ואמר ר' חסדן ב'
צחק חסדן מוריס לר'
אלעזר כסס' התעז [ורב].

[illegible]

מצר לא. ת"ר לשון ים שנכנס
צה החצר למקום האסור לה.

א. ומשבי ושבת קצות ד' לא, כ"ה לפי הנוסחא בנ"י שלפנינו.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones